

Hoffmann István szakmai önéletrajza

1. 1953-ban születtem Pápán, általános és középiskolába is ott jártam. Egyetemi tanulmányaimat a KLTE (jelenleg a Debreceni Egyetem) magyar—orosz—finnugor szakán végeztem, ahol 1977-ben jeles minősítésű diplomát szereztem. Ezt követően kétéves tudományos továbbképzési ösztöndíjban részesültem. 1979-ben summa cum laude bölcsészdoktori címet szereztem, majd 10 hónapos finnországi ösztöndíj keretében alkalmam nyílt megismerkedni a finn névkutatás legfontosabb eredményeivel.

2. 1980-ban lettem a KLTE Magyar Nyelvtudományi Tanszékén tanársegéd, 1985-ben adjunktusi, 1994-ben docensi, 2009-ben pedig egyetemi tanári kinevezést kaptam. 1995-től 2016-ig a Magyar Nyelvtudományi Tanszék vezetője voltam. 2007-től a Magyar Nyelvtudományi Intézet igazgatója vagyok. Korábban egy évig a Miskolci Egyetemen is tanítottam, az 1994/95. tanévben pedig a finnországi Jyväskyläben voltam vendégtanár. 1999-ben Széchenyi professzori, 2003-ban pedig Széchenyi István-ösztöndíjban részesültem.

3. Oktatómunkám során a magyar leíró és történeti nyelvészet több szakterületét tanítottam előadások és szemináriumok formájában, pályám négy évtizede alatt legalább harminc különféle tantárgyat oktattam. Három évtizede hirdetek órákat szűkebb kutatási területem, a tulajdonnevek, illetőleg a helynevek különböző kérdéseiről. Elsősorban e témákban mintegy nyolcvan szakdolgozat irányítója voltam eddig. A folyamatosan változó tantervi követelmények magyar nyelvészeti részének kidolgozását két évtizede irányítom egyetemünkön. A BA és az MA, valamint az osztatlan képzésben szakirányfelelős és 35 kredit értékű tantárgy felelőse vagyok.

Az oktatómunka fontos területének tartom a kiemelkedő képességű hallgatókkal való foglalkozást, legtehetségesebb diákjaim tucatnyi díjat nyertek az országos tudományos diákköri konferenciákon: ezek között öt nagydíjas munka elkészültét segitettem témavezetőként. E tevékenységem elismeréseképpen 1997-ben az oktatási miniszter és az Országos Tudományos Diákköri Tanács Iskolateremtő mestertanár címmel tüntetett ki.

A szervezett doktori képzés megindulásától, 1995-től vezetem a magyar nyelvtudományi PhD-program névtani alprogramját. A képzés átszervezését, a doktori iskolák megalakulását követően 2002-től az egyetem nyelvészeti doktori iskolájának törzstagjaként a magyar nyelvtudományi alprogramot vezetem, 2014-től pedig a magyar nyelvészeti programot irányítom. Vezetésemmel eddig kilenc doktori értekezést védtek meg. Az elmúlt években több tanítványom is tanszékünk oktatója lett.

4. Tudományos érdeklődésemet a kezdetektől a helynevek iránti vonzalmam határozta meg. Egyetemi hallgatóként e témakörből nagydíjas diákköri dolgozatot készítettem. Első publikációimban helynévtárak összeállítására, a nevek analitikus elemzésére, megfejtésére vállalkoztam. Doktori értekezésemben egy település helynévrendszerének átfogó feldolgozását végeztem el.

1987-től 1990-ig a Tudományos Minősítő Bizottság ösztöndíjasa voltam. *A magyar helynevek nyelvi rendszerének elemzése* című kandidátusi értekezésemet 1992-ben védtem meg. Kutatómunkám ez idő alatt elsősorban a magyar helynévrendszer modellálására, változásának leírására irányult. Munkámnak ez a vonulata a későbbiekben is fontos maradt, tanulmányaim jó része helynévelméleti kérdésekkel foglalkozik. Az általam kidolgozott és önálló könyvként (*Helynevek nyelvi elemzése*, 1993, 2007) két kiadásban is publikált helynévelemzési modell jelentős hatást fejtett ki a magyar helynévkutatás terén: saját tanítványaimon kívül más műhelyek (Nyíregyháza, Eger, Szombathely, Veszprém, Kolozsvár, Budapest) kutatói is alapként használták fel és alkalmazzák ma is munkáikban: csaknem 300 független hivatkozást ismerek e könyvemre.

Az 1990-es évek közepén új kutatási területként az Árpád-kori magyar helynévkincs került érdeklődésem középpontjába. Ennek nagy nyelvtörténeti forrásértéke és a hatalmas gazdagságú adatállomány viszonylagos feldolgozatlansága közötti ellentmondást a modern nyelvészeti technológiák alkalmazásával látom feloldhatónak. E munka hosszú távú célja egy történeti helynévarchívum létrehozása. Ennek elektronikus változata 1998 óta *Magyar Névarchívum* néven az interneten is elérhető, az általam alapított *Magyar Névarchívum Kiadványai* című sorozatban pedig eddig 38 kötet jelent meg. Tudományos és oktatómunkám talán legnagyobb sikerének tartom, hogy tanítványaimból egy 10-15 főből álló, lényegében véve folyamatosan működő helynévtörténeti kutatócsoportot sikerült létrehoznom, amelynek tagjai (magamat nem számítva) 20 önálló könyvet adtak ki, továbbá csaknem kétszáz tanulmányt jelentettek meg az elmúlt másfél évtized során. A belőlük szervezett kutatócsoportra támaszkodva indítottam útjára a teljes Árpád-kori helynévi anyagot közreadó szótársorozatot, amelynek első kötete 2005-ben *Korai magyar helynévszótár* címen jelent meg. Helynévtörténeti kutatási programjaimmal 1992-től folyamatosan több pályázati támogatást is sikerült elnyernem: elsősorban az OTKA támogatta munkámat, de AKP, FKFP stb. támogatást is kaptam, összesen több tízmillió forint nagyságrendben. 2010–12. között a Debreceni Egyetem Kutatóegyetemi TÁMOP pályázata keretében a nyelv- és névtörténeti kutatócsoport munkáját irányítottam. A kutatási terület előremozdítása érdekében 2010 márciusában a Debreceni Egyetemen létrehoztam a *Nyelv- és Névtörténeti Műhely*-t. 2013. július 1-jétől 5 év időtartamra pályázati támogatást nyertem el az *MTA–DE Magyar Nyelv- és Névtörténeti Kutatócsoport* működtetésére, amelynek keretében 7 főállású kutató és további 10 kutató külső tagként tevékenykedik.

2001-ben a Debreceni Egyetemen *Helynévkutatásunk utóbbi négy évtizede* című habilitációs értekezéssel sikeresen habilitáltam. A habilitációs értekezés alapján *Magyar helynévkutatás 1958–2002* címen jelentettem meg monográfiát (erre csaknem 100 hivatkozást ismerek). 2007 februárjában benyújtottam az MTA doktora cím elnyeréséért *A Tihanyi alapítólevél mint helynévtörténeti forrás* c. értekezésemet, amelyet 2008 áprilisában védtem meg. Munkám 2010-ben könyvként is megjelent (erre csaknem 50 hivatkozást ismerek), amellyel elnyertem a Debreceni Egyetem Tudományegyetemi Karainak Publikációs Aranyérmét.

Az utóbbi évtizedben névkutató munkám nemzetközi színtereken is megjelent. Külföldi kapcsolataim elsősorban finnországi kutatókkal vannak, de egyre erősebbek az észt és az oroszországi együttműködési lehetőségeim is. Publikációim nemzetközi fórumokon is napvilágot láttak, a fentiek mellett angol, német és olasz nyelvterületen. Számos hazai és külföldi konferencián vettem részt, az utóbbi két évtizedben (csak a fontosabbakat számítva) mintegy 25-30 alkalommal. Két nemzetközi finnugor kongresszuson (Tartuban és Joskar-Olában), valamint két nemzetközi hungarológiai kongresszuson (Jyväskyläben és Debrecenben) a szervezők önálló névtani szimpózium megrendezésére kértek fel. A debreceni rendezvényen a nyelvészeti szekció titkáraként is közreműködtem.

Egyik kezdeményezője voltam annak a nemzetközi kutatási programnak, amely Nyirkos István vezetésével és az OTKA támogatásával az uráli névkutatók együttműködését igyekszik megteremteni. Ennek keretében *Onomastica Uralica* címmel nemzetközi periodikát hoztunk létre, amelynek 10 megjelent kötetéből hármát én magam, további hármát pedig társszerkesztőként szerkesztettem.

Munkám tudományos visszhangját az alábbiak mutatják: önálló munkáimról és az általam szerkesztett könyvekről mintegy 50 ismertetés jelent meg, tudományos dolgozataimra mintegy 1500 hivatkozást ismerek több mint 170 szerző tollából. 1999 óta szerkesztője vagyok a *Magyar Nyelvjárások*-nak, alapító szerkesztője a *Helynévtörténeti Tanulmányok*-nak, valamint a *Magyar Névarchívum Kiadványai* sorozatnak, szerkesztőbizottsági tagja az *Onomastica Uralica*-nak, az *Argumentum*-nak, a *Névtani Értesítő*-nek és a *Magyar Nyelv*-nek.

5. Fő kutatási területem mellett korábban a magyarnak idegen nyelvként való tanításával is foglalkoztam. E téren – a névtanban megmutatkozó elméleti érdeklődésemtől eltérően – gyakorlati célokat szolgáló munkák létrehozására vállalkoztam inkább: szerkesztője és társszerzője voltam a jelentős nemzetközi sikereket elért, mintegy 60 országban használt *Hungarolingua* magyar nyelvoktató tananyagsorozatnak, amely az 1990-es években látott napvilágot, javított, bővített újrakiadása pedig 2015-2016-ban jelent meg. 1990-től 1996-ig tanulmányi igazgatóként irányítottam a Debreceni Nyári Egyetem szakmai munkáját.

6. A fentiekén kívül különféle egyetemi és tudományos közéleti feladatokat is elláttam, illetőleg ellátok jelenleg is. Egyetemi és kari szintű testületek, DAB bizottságok munkájában vettem részt: hosszabb-rövidebb ideig tagja voltam az egyetem Etikai Bizottságának, a BTK Tanácsának, a BTK stratégiai bizottságának, valamint a BTK Habilitációs Tanácsnak. A Bölcsészettudományi Doktori Tanácsnak 2013 és 2015 között társelnöke voltam, 2015-ben pedig elnökévé választottak. Ugyancsak 2015-től tagja vagyok a Debreceni Egyetem Doktori és Habilitációs Tanácsának. Öt évig tagja voltam a Hungarológiai Tanácsnak. 1995-től tagja vagyok a Magyar Nyelvtudományi Társaság választmányának, 2005-től pedig elnöke a társaság akkor megalakult névtani tagozatának. Megalakulásától, 2005-től elnöke vagyok a Kiss Lajos-díj kuratóriumának. 1996-tól vagyok tagja az MTA Nyelvtudományi Bizottságának, az MTA Magyar Nyelvészeti

Munkabizottságának 2012-től elnöke vagyok. 2010-től 2015-ig tagja voltam a Bolyai Ösztöndíj szakértői kollégiumának. 2013-ban, majd 2016-ban ismét megválasztottak az MTA nem akadémikus közgyűlési képviselőjének. 2014-től tagja vagyok az MTA Tudományetikai Bizottságának. Rendszeresen részt veszek tudományos minősítési eljárásokban, gyakran felkérnek pályázatok bírálataira, értékelésére, akkreditációs feladatokra stb. Szakmai munkámat a Magyar Nyelvtudományi Társaság 2008-ban Pais Dezső-díjjal ismerte el. 2011-ben megkaptam Debrecen város Csokonai-díját.

Debrecen, 2017. február 17.

dr. Hoffmann István